

1. Na začátku filmu vidíme bílé auto. To odjíždí a odhaluje kompletní kapelu hudebníků. Členové kapely jsou v modrém, zbytek scény je bledý, v podstatě bílý. Modrá a bílá jsou barvy izraelské vlajky.
2. Film bych označil za tragikomedii.
3. Buď bych použil slovo „nedorozumění“, či „problém v komunikaci“. Problém lidského, vzájemného odcizení je ve filmu patrný v mnoha mezilidských vztazích – od ryze soukromých problémů, přes nedorozumění mezi národnostmi (z hlediska pochopení, či přijetí cizí kultury).
4. Protože v arabštině se souhláska p vyslovuje jako b. Na začátku filmu jedna z postav vysloví název města špatně. Z hlediska celkového kontextu je to jedna z dalších forem nedorozumění v mezilidských vztazích (a kulturách).
5. Hudba v nejširším smyslu spojuje lidi z různých národů a etnik. Příklady tohoto postupu jsou zde patrné, když například muž skládající skladbu na klarinet interaguje s nezaměstnaným otcem rodiny. Hudba také nese skrytější významy ve vykreslení postav. Například slavná písnička My Funny Valentine působí velice romanticky na ženu za přepážkou z počátku filmu, avšak postava Diny při ní zůstává chladnou – je to žena ošlehaná životem a na romantiku už prostě není.
6. Neoznačil bych snímek jako ryze politický, avšak určité prvky jsou zde vyzorovatelné. Především se jedná o interakci postav ukazující na vzájemnou rezervovanost (například při rodinné večeři, nebo při provokacích, které provádí mladík telefonujícímu Egyptanovi).
8. Dle mého názoru se jedná o fotky hrdinů z Šestidenní války, to je asi nejpravděpodobnější.
9. Za prvé – mohl by to být odkaz na to, že různí lidé z různých kultur se mohou od sebe hodně naučit a také všichni lidé jsou si v běžných problémech blízcí, za druhé – může to být odkaz na umění, které může lidi sblížovat, tím, že jim ukáže jak na to.